

4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord, (muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/96/EÜ) artikli 1 punkti 11 tuleb tõlgendada nii, et
- liikmesriigi õigusnormid, millega mängukohtade mänguautomaatidelt võetava kindlasummalise maksu määr viiekordistatakse ja lisaks sellele kehtestatakse nimetatud tegevuselt võetav proportsionaalne maks, ei kujuta endast „tehnilisi eeskirju” selle sätte tähenduses, ning
  - liikmesriigi õigusnormid, millega keelatakse kaitada mänguautomaate mujal kui kasiinos, kujutavad endast „tehnilisi eeskirju” viidatud sätte tähenduses, mille eelnõud tuleb edastada komisjonile vastavalt selle direktiivi artikli 8 lõike 1 esimesele lõigule.
5. ELTL artikli 56 eesmärk on anda õigusi eraõiguslikele isikutele selliselt, et selle rikkumine liikmesriigi poolt muu hulgas seadusandliku tegevusega toob kaasa eraõigusliku isiku õiguse nõuda liikmesriigilt hüvitist selle rikkumise tagajärjel tekkinud kahju eest tingimusel, et see rikkumine on piisavalt selge ning on olemas otsene põhjuslik seos selle rikkumise ja tekkinud kahju vahel, mille täidetust peab kontrollima liikmesriigi kohus.
6. Direktiivi 98/34 (muudetud direktiiviga 2006/96) artiklite 8 ja 9 eesmärk ei ole anda õigusi eraõiguslikele isikutele selliselt, et nende rikkumine liikmesriigi poolt toob kaasa eraõigusliku isiku õiguse nõuda liidu õiguse alusel liikmesriigilt hüvitist selle rikkumise tagajärjel tekkinud kahju eest.
7. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimustele antavaid vastuseid ei mõjuta asjaolu, et sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kuuluvad liikmesriigi pädevuses olevasse valdkonda.

⁽¹⁾ ELT C 142, 12.5.2014.

Euroopa Kohtu (teise koja) 11. juuni 2015. aasta otsus – Euroopa Raviamet (EMA) versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-100/14 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Vahekohtuklausel — Lepingud Cocoon ja Dicoems, mis on sõlmitud teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuuenda raamprogrammi raames, mille eesmärk on toetada Euroopa teadusruumi loomist ja innovatsiooni (2002 – 2006) — Eeskirjade eiramine — Abikõlbmatud kulud — Lepingu lõpetamine)

(2015/C 270/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Euroopa Raviamet (EMA) (esindajad: advokaadid A. Franchi, L. Picciano ja G. Gangemi)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Delaude ja F. Moro, keda abistab advokaat D. Gullo)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Ravimiametilt (EMA).

⁽¹⁾ ELT C 129, 28.4.2014.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 11. juuni 2015. aasta otsus (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal eelotsusetaotlus) – Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa, S.A. versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-256/14) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artiklid 9 ja 73, artikli 78 esimese lõigu punkt a ning artikli 79 esimese lõigu punkt c — Maksustatav väärtus — Maa-aluse ruumi kasutamisel võetava kohaliku maksu, mida tasub maagaasi jaotusvõrgu kontsessiooni omav äriühing, arvamine selle äriühingu poolt maagaasi turustamisega tegelevale äriühingule osutatava teenuse käibemaksuga maksustatava väärtuse hulka)

(2015/C 270/13)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Lisboagás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa, SA

Kostja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 9 lõiget 1, artiklit 73, artikli 78 esimese lõigu punkti a ja artikli 79 esimese lõigu punkti c tuleb tõlgendada nii, et põhikohtuasjas kõnesolevad maksusummad, mida tasub omavalitsustele maagaasi jaotusvõrgu kontsessiooni omav äriühing nende omavalitsuste üldkasutatava omandi kasutamise eest ja mida see äriühing kannab seejärel edasi teisele äriühingule, kes vastutab maagaasi turustamise eest, kes omakorda kannab selle edasi lõpptarbijale, tuleb arvata esimesena nimetatud äriühingu poolt teisena nimetatud äriühingule osutatavale teenusele kohaldatava käibemaksu maksustatava väärtuse hulka.

⁽¹⁾ ELT C 303, 8.9.2014.